

door Eeuwe Weening

Het was zeker voor beginnende penvissers onder ons een hele informatieve lezing die Stephan voor hengelsportvereniging 't Poldervoorntje gaf maar ook voor de wat meer ervaren vissers werd het ook een leuke avond met veel interactie. Het recept? Laat Stephan een lezing verzorgen en gooi dan een groep karpervissers in een zaaltje met flink wat bier en bitterballen, een succesvolle avond is het resultaat. Er gebeurde echter mee deze dag...

We hadden afgesproken dat Stephan de hele dag onze gast zou zijn en dat we dan overdag eerst wilden gaan pennen op een aantal voorgevoerde stekken en hier begon de ellende al.

Op maandagavond zouden we de eerste keer voeren en ondergetekende ging met de voorzitter van de karpercommissie op pad om een aantal stekken te kiezen. We hadden nauwelijks op de eerste stek gevoerd of de regen kwam met bakken uit de lucht... Zeiknat terug bij de auto was het inmiddels weer droog, lekker dan! Moest dat nou net nu vroegen we allebei kleddernat af?

Dinsdag zou voorzitter Peter alleen voeren, ik was deze avond verhinderd. Peter wist weliswaar alle stekken goed aan te voeren maar hem overkwam hetzelfde als de avond ervoor en weer leverde het voeren een nat pak op... Woensdagavond staan we samen weer aan de waterkant met een emmer voer en tot onze grote verbazing zijn een aantal maaiboten vandaag flink in de weer geweest om onze stekken flink te verpoeren! Terwijl we ons hierover staan te verbazen begint het weer te regenen....Zou er een vloek op die lezing rusten of zo?

We besluiten om het voeren toch maar gewoon door te zetten in de hoop dat er tenminste op 1 van de stekken karper blijft hangen, je weet toch niet wat het effect is van zo'n maaiboot.

Zaterdagmorgen sta ik ruim op tijd al op Stephan te wachten en het is zowaar een keer droog! We hebben er zin in en ik ben er zelf redelijk van overtuigd dat we wel snel vis zullen zien...

Nadat wij als bestuursleden kennis hadden gemaakt met Stephan kijk in enigszins verbaasd naar zijn nette schoenen en vraag: Je hebt toch wel laarzen o.i.d. mee? Nee is het antwoord, dit zijn mijn visschoenen.... Ik dacht toch dat ze in Lelystad ook wel wisten wat modder was maar Stephan vond het allemaal wel meevallen. Doordat we er allemaal van overtuigd waren dat het de hele dag droog zou zijn had Stephan ook geen regenkleding of iets van dien aard mee.. Ik gelukkig wel. Geen enkele vis liet echter een teken van leven zien op de eerste stekken en Peter en ik besloten het maar eens verderop te proberen. We hadden daar een plekje onder een overhangende wilg gevoerd strak tegen de kant, dit kon wel eens het juiste plekje zijn.... Mijn dobber ligt nog maar net in het water of er gaat een kind op 20 cm naast mijn dobber onder de boom zitten... Navraag van onze kant gaf aan dat ze verstoppertje aan het spelen waren en uiteraard ging meneer daar niet weg want hij mocht daar best komen van zijn vader.... Gemopper van onze kant leverde alleen maar een grote mond op van het jong en met de opmerking rotjong zijn we maar een andere stek gaan opzoeken aan de overzijde van het water. Nadeel was wel dat we hier vol in de bagger moesten zitten maar goed dat namen we maar voor lief.

Binnen no time stond echter de vader van het jongetje achter ons met de vraag of wij problemen hadden met zijn zoon. Terwijl Peter naar zijn nette schoenen kijkt zie ik hem denken: Jij in ieder geval wel met je schoenen nu...

Nadat we het verhaal uitgelegd hebben aan de man vind deze het maar vreemd dat zijn zoontje daar geen verstoppertje mag spelen, waarom zijn wij nu juist zo gehecht aan dat plekje? Hij moest eens weten voor hoeveel euro er al in lag dacht ik nog bij mijzelf en ondertussen begon mijn bloeddruk al aardig te stijgen.. De kinderen hadden uiteraard alle recht om daar te spelen en daarom moesten wij maar ergens anders gaan vissen...

Prima zeg ik, hebben we ook gedaan meneer. Maar morgen gaan we hinkelen voor uw oprit op straat en dan kunt u niet van huis weg... Als u ons dan vraagt of we aan de kant willen gaan zeggen we ook gewoon dat we daar best mogen hinkelen toch? Dat was anders vond meneer en wilde weer vertrekken... O ja Noemde je mijn zoon een rotkind? vroeg hij nog.

Nee meneer kind hebben we niet gezegd, jong wel dachten we bij onszelf....

Prachtig die mensen die een huis aan het water kopen en vervolgens menen dat het hele park van hen is... Deden ze het onderhoud dan ook maar eens....

Het bleek een taaie dag te worden, koud en een stuk water waar geen enkel teken van leven inzat, kortom al nu twee uur had ik al wel door dat het hem niet ging worden vandaag. Eerst maar een hapje eten in de snackbar dus.....

Terwijl we zo in de snackbar zitten te genieten van een ongezonde hap gaat buiten zowaar de zon schijnen en we krijgen weer hoop. Hoop die al even snel verdween als de zon toen we eenmaal weer op de stekken waren. Alsmat donkerder werd het in de lucht en ja hoor: Voor de verandering maar weer regen. Regen die spoedig overging in geplens, zo erg werd het dat ik mijn waterdichte pak probeerde om te bouwen tot mini bivy om zo half onder het pak enigszins droog te blijven... Stephan stond daar maar..... De broek doorweekt; schoenen onder de bagger en het haar volledig in de war op het hoofd..

Tijd om moeder natuur als winnaar uit te roepen en zo zaten we mooi op tijd bij v/d Valk.

De lezing was verder erg leuk en gezellig en het werd inderdaad een interactieve avond waar ook Stephan blij van werd.. Bitterballen met het formaat van 40 mm boilies en drinken zat.

Een lezing waarvan we hadden ingeschat dat deze om 21.30 afgelopen zou zijn kan dus best tot 11.30 duren! Wij hebben ons in ieder geval niet verveeld!

Bedankt Stephan! Het was top!

